

مُاصِرِ كَارَم

نحوی اعجاز قرآن

﴿ قرآن هر زهای ، زمان ، و مکان ،
را در هم شکسته .

قرآن یک معجزه روحانی است.

یک معجزہ گویا است۔ » *

همه میکوئم قرآن بزرگترین سند ذهنی حقانیت پیامبر بزرگ ماست، کتابی است فوق افکاریش، کسی تاکنون نتوانسته کتابی همانند آن بیاورد و نخواهد توانست، این کتاب یک «معجزه» بزرگ‌آسمانی است. ولی بجه دلیل قرآن معجزه است؛ چرا مانند آنرا نمیتوان آورد؛ و چرا فوق افکار متفکران است. ۹

آیا تنها شیرینی بیان و رسانیدن معانی آن دلیل اعجاز آنست یا جهات دیگری در کار میباشد ؟ یا اینکه همان نظرور که از بعضی از منکلمان که قرآن را درست ارزیابی نکرده اند نقل شده ؛ خداوند چشم و گوش و دلهاي مردم را بسته تا نتوانند کتابی همچون قرآن بیاورند (۱) قرآن قانون اساسی اسلام ، و پرارزش ترین کتاب آسمانی ، و بن گزیده ترین یادگار پیامبر ما و گواه روشن صدق گفتار اوست ، راستی ما باید بهمیم چرا قرآن معجزه است ؟ مگرمه حتی وات این کتاب بزرگ چیست که توانست در کالبد ملتی مرده جان بدند و چنان روح و نشاط در آن محیط تاریخ و عقب اتفاقه ایجاد کند که مساقی را که باید عادی در طی هزاران سال باید پیمود در مدت کوتاهی به پیمايند ، و تمدن خیره کننده آنها جهانی را باعجای و تحسین و ادارد و سوی خود دعوت کند ؟

۱- این عقیده را در اصطلاح «علم عقائد» عقیده «صرف» مینامند، یعنی خداوند مردم را از مقابله بمثل؛ در برابر قدر آن مصروف و منصرف ساخته است، و این عقیده بی اساس ترین عقیده ای است که در مورد اعجاز قدر آن اظهار شده.

بسیاری از متصور میکنیم برای اثبات عظمت و اعجاز قرآن باید از عبارات صریح و روشنی که دانشمندان بیگانه درباره عظمت قرآن گفته اند استشهاد کنیم . در حالی که باید روز نزدیکترین راه برای شناخت ارزش یک داروی شفابخش اینست که درروی خود آن مطالعه کنیم ندرگواهی پژوهشکان : اگرچه آنهم بنوی خود راهی است ولی راه دوری میباشد ۱

مامبیخواهیم در این سلسله مقالات که تحت عنوان اعجاز قرآن انتشار میباشد با تفاوت خوانندگان عزیز در درون جهان اسرار آمیز و پرا بهت خود قرآن سیر کنیم و اسرار عظمت و نشانه های اعجاز آنرا در خود آن بیا بیم، شاید بتوانیم قرآن را آنچنان که هست در خود قرآن پیدا کنیم . چرا ماما از میان تمام امور خارق العاده ای که عنوان سند زنده برای اثبات صدق گفتار پیامبر اسلام (ص) استدلال میشود «قرآن» را انتخاب کردیم و آنرا محور بحث های خود در این قسمت قراردادیم ۲

جواب اجمالی این سؤال راهمه میدانند که قرآن در میان تمام معجزات درخشندگی و امتیازات خاصی دارد؛ ولی شاید بعضی از مسلمانان باشند که توانند این امتیازات را تشییع کنند . در اینجا سعی شده امتیازات این معجزه جاویدان از میان سایر معجزات تشییع گردد، ولی باید اعتراف کرد که تنها این مقاله برای اثبات این حقیقت کافی نیست ، بلکه توضیح کامل آنرا باید ضمن بحث های مشروحی که در مقالات آینده درباره نکات اعجاز قرآن بیان خواهد آمد مطالعه نمود .

رویه مرتفعه این کتاب بزرگ آسمانی سعادتیاز روش بر تمام معجزات و خارجی عادات پیامبران گذشته دارد :

۱ - قرآن هر زمان و مکان را در هم شکسته .

کارهای اعجاز آمیزی که از پیامبران دیگر نقل شده عموماً در دایره محدودی از زمان و مکان قرار دارد . مثلاً گرفنوز ادمیریم، عیسی (ع) در گاهواره سخن میگوید یا موسی (ع) بدون وسیله معمولی از دریا میگذرد این امور خارق العاده در مدار میعنی از زمان و در برآ بر عده خاصی صورت گرفته است ، پنا براین برای کسانی که شاهد و ناظر این جریانات نبوده اند جنبه «حسی» نداشته است .

البته در زمانهای نزدیک بزمان وقوع این حوادث ؛ چون فاصله زمانی کم بوده و تعداد نقل کنندگان آن زیاد بوده اند ممکن است برای دیگران بصورت یک خبر قطعی و تقریبی آد نیمدد .

حسی باشد ، باصطلاح دانشمندان حدیث جنبه «تواتر» داشته است .

ولی طبیعی است هر قدر فاصله زمان بیشتر میشود این حوادث کم نگه ترمی گردد ؛ تا آنجاکه ممکن است امر و زده ای در اصل وقوع چنین جریاناً تردید کنند ؛ و شاید ماهم اگر اخبار قطعی قرآن مجید در این باره نبود در بسیاری از این معجزات تردیدی کردیم . چرا ؟ چون اینها روی نقطه معینی از نوار «زمان» و در دایره محدودی از «مکان» صورت گرفته و با پیچیده شدن این نوار از ظارما دور شده است .

اما قرآن مجید این معجزه جاویدان و عالمگیر هیچیک از این دواشکال را نداشته و ندارد ، در هر زمان و در همه جا بوده ؛ و خواهد بود ، ما از قرآن همانطور استفاده می کنیم که بیاران پیغمبر اسلام (ص) استفاده می کردند ، این معجزه جاویدان بهمان قیافه ای که تقریباً هزار و چهارصد سال قبل در محیط تاریخ حیجراز تجلی کرد امروز بر ما تجلی می کند ؛ بلکه گذشت زمان و پیشرفت علم و دانش بشری بما امکاناتی داده که مامیتوانیم استغفه ده بیشتری از قرآن نسبت بمردم آن عصر بنماییم .

بنا بر این قرآن مجیدیک حادث زمانی نیست که با گذشت زمان همچون معجزات پیامبران گذشته از نظرها محو شود ، بلکه مأموری زمان و بیرون از دایره حوادث زمانی است و بهمین دلیل فاصله یکهزار و چهارصد سال هیچگونه اثری در روح اعجاز آن نگذاشته است ، جز اینکه بسیاری از حقایق آن در طی این مدت روشنتر از زمان نزول آن گردیده (چنانکه مشروح در مقالات آینده خواهد آمد) .

همچنین فاصله های مکانی نمی توانند تأثیری در موضوع اعجاز آن داشته باشد ، کسانی که در حیجراز زندگی می کردند بقرآن نزدیکتر از کسانی که در ایران و یونان و روم زندگی می کردند نبودند و فواصل طولانی مکانی کمترین اثری در موضوع آن نداشت .

درست است که ماهنوز نتوانسته ایم (یا نخواسته ایم) قرآن را بتمام زبانهای دنیا ترجمه کنیم ، در حالی که مسبیجان تورات و انجیل تحریف یافته کنونی را که آثار فرسودگی از همه جای آن نمایان است به بیش از هزار زبان ترجمه و منتشر ساخته اند ، ولی در هر صورت قرآن لااقل بزبانهای زنده و معروف و مشهور جهان ترجمه شده است و چون غالب مردم دنیا بیکی از این زبانها - یا بعنوان زبان اصلی یا زبان دوم - آشنائی دارند میتوانند از آن استفاده نمایند .

گرچه ترجمه های قرآن (حتی غالب ترجمه های فارسی) با آن نواقصی که دارند

نمیتوانند معرف وضع حقیقی قرآن باشند؛ ولی همین ترجمه‌ها بازمیتوانند گوش‌های از عظمت و اعجاز آن را آشکار سازد.

بنابراین باید گفت قرآن معجزه‌ای است که مرزهای «زمان و مکان» را در هم شکسته و با «ابدیت» پیوسته، و بصورت یک معجزه «جهانی» و «جاودانی» درآمده، بدینهای است یک دین جهانی و جاودانی بایدیک چنین سند جهانی و جاودانی هم در اختیار داشته باشد! این یکی از امتیازات قرآن.

* * *

۳ - قرآن یک معجزه روحانی است.

امور خارق العاده ای که از پیامبران گذشته بعنوان گواه صدق گفتنا را نهایا دیده شده، جنبه جسمانی داشته است، شفای بیماران غیرقابل علاج، زنده کردن مردگان، سخن گفتن کوکه نوزاد در گاهواره و ... همه جنبه جسمی دارد و در حقیقت چشم و گوش انسان را تسخیر می‌کند.

ولی الفاظ قرآن که از همین حروف و کلمات معمولی تر کیپ یافته‌اند جان میانی بزرگی در بر دارد که در اعماق دل و جان انسان نفوذ می‌کند و روح اور امملو از اعجاز و حیرت می‌سازد، و افکار و عقول را در برآ برخود و ادار بتعظیم می‌کند، این یک معجزه‌ای است که تنها با مغزها و اندیشه‌ها و ارواح انسانها سروکار دارد، و برتری چنین معجزه‌ای بر معجزات جسمانی نیازی بتوضیح ندارد.

۴ - قرآن یک معجزه زباندار و گویاست.

پیامبران پیشین همیشه همراه معجزات خود بودند؛ و برای اثبات اعجاز آنها مخالفین را دعوت به مقابله می‌کردند، در حقیقت معجزات آنها زبان نداشت و گفنا را یشان آنرا تکمیل می‌نمود. ولی قرآن یک معجزه گویاست، محتاج بمعرفی نیست، خودش بسوی خود دعوت می‌کند، مخالفان را بیمارزه می‌خوانند و شکست میدهد، و از میدان مبارزه پیروز بیرون می‌آید، لذا پس ازوفات پیامبر اسلام؛ همچون زمان حیات او، بدعت خود دادمه میدهد.